

VIA ĐỨC QUYỀN GIÁO TÔNG - LỊCH SỬ THÀNH LẬP ĐẠO CAO ĐÀI

**Đức Hộ Pháp thuyết đạo tại bao lơn Đền Thánh, nhân dịp
Lễ Vía Đức Quyền Giáo Tông ngày 13 tháng 10 năm Giáp Ngọ (DL. 1954)**

Năm nay Đạo đã được 30 năm, có lẽ là năm kỷ niệm xứng đáng nhứt. Có nhiều người viết Đạo Sử và đã nói cho người ngoại quốc hiểu Đạo, trong ấy có nhiều điều không đúng sự thật, nhứt là trong các bài Cơ. Đạo ban sơ thế nào? Nhiều người đã nói đến, đã giảng lịch sử Đạo, nhưng không đúng sự thật chút nào hết. Sự thật như thế này:

Trong năm Ất Sửu, các Thầy, các Ông, từ hàng Thông Phán, Phủ, Huyện, muốn tìm một sự thật mà thiên hạ đã làm đảo lộn trong giới trí thức đương thời là: “Con người có thể thông công cùng các Đấng Thiêng Liêng Vô Hình được”. Nhứt là thuyết này đã làm cho cả Âu Châu sôi nổi, nhiều sách vở đã tung ra cả hoàn cầu do các Hội Thần Linh Học và Thông Thiên Học đã khảo cứu một cách rõ rệt: “Loài người có thể sống với cảnh Thiêng

Liêng kia như chúng ta đang sống đây vậy”. Cái triết lý ấy làm cho nhiều người, nhứt là hạng người học thức muốn tìm tòi sâu sắc.

Nơi hạng học thức ấy có một cố tâm hơn hết là Đức Cao Thượng Phẩm. Ban sơ chưa biết gì, chỉ làm theo phương pháp bên Âu Châu hay bên Pháp là Xây Bàn. Cái duyên ngộ Đạo của chúng tôi lúc đó chưa có quyền năng Thiêng Liêng xúi biểu hay xô đẩy. Chúng tôi muốn tìm hiểu huyền vi bí mật thiêng liêng của Đức Chí Tôn đã tạo ra Càn Khôn Vũ Trụ.

Thật ra sách vở để lại cũng nhiều nhưng thật ra lý thuyết ấy làm cho chúng tôi chưa quyết định về tín ngưỡng cách nào mà đức tin đã có thật vậy. Chúng tôi Xây Bàn, có các Đấng Thiêng Liêng, nhứt là các Đấng Chơn Hồn cao trọng đến làm bạn với chúng tôi, nhứt là Cung Diêu Trì. Các vị Tiên Nữ đã đến với chúng tôi là: Thất Nương, Bát Nương, Lục Nương, rồi lần lần các vị Nữ Tiên, Nữ Phật nơi Cung Diêu Trì đến làm bạn với chúng tôi, sự làm bạn với tinh tôn kính đó, chúng tôi chưa gặp ở thế gian này. Có hạnh phúc, được hưởng, chỉ có tình Bạn Đạo thì mới được như thế.

Buổi đó làm cho chúng tôi thương yêu một cách lạ lùng, thương yêu dường như họ đã đến với chúng tôi, cùng xác thịt, đồng sanh, đã tới sống với chúng tôi. Buổi ấy, đức tin chúng tôi khởi đương ra, nhờ người đầu tiên là Thất Nương Diêu Trì Cung. Sau khi Đức Chí Tôn Ngài đến với danh hiệu lạ lùng là AĂĂ, vì khi Ngài đến Ngài gõ có 3 cái, chúng tôi tính theo cách Xây Bàn. Gõ một cái là A, gõ hai cái thì Ă, gõ ba cái thì Ă. Đấng AĂĂ này chỉ dạy Đạo và vắn nạn mà thôi.

Khi xưng tên là AĂĂ, chúng tôi hỏi nữa thì Đức Chí Tôn không nói gì hết. Đức Cao Thượng Phẩm buổi nọ có nói: “À chịu tên Ông là AĂĂ rồi, vậy chớ Ông bao nhiêu tuổi?” Ông viết mãi, không biết bao nhiêu mà nói, trăm rồi ngàn, ngàn rồi muôn mà còn viết nữa. Đức Cao Thượng Phẩm nói: Sao ông cả triệu tuổi vậy?

Chúng tôi thật không biết Ông AĂĂ là Đức Chí Tôn chút nào hết, bây giờ hiểu lại Ngài xưng là Tam, mà Tam là Càn Khôn Vũ Trụ định thể, ba chấm nói rõ là số 3, số thiêng liêng tạo vạn vật vậy.

Tới chừng Đức Chí Tôn xuống Cơ Bút, dạy Đức Cao Thượng Phẩm cầu Diêu Trì Kim Mẫu đến cùng chúng tôi, chính mình Đức Chí Tôn dạy chúng tôi làm lễ rước ngộ nghĩnh lắm. Trong buổi Hội Yến Diêu Trì, Đức Chí Tôn nói Hội Yến Diêu Trì. Chúng tôi tưởng tượng một ngày kia, khi tu đắc Đạo, về cảnh Thiêng Liêng Hằng Sống, tức nhiên về cảnh Tiên, mới có hạnh phúc, mới có thể Hội Yến Diêu Trì hưởng Tiên Tử, hưởng Bàn Đào, chớ đâu có ngờ Hội Yến Diêu Trì là hội ngộ các vị Tiên Nương tại mặt thế gian này. Đức Chí Tôn nói tạo lễ rước Diêu Trì Kim Mẫu là lễ Hội Yến Diêu Trì, chúng tôi nghe lời vậy thì hay vậy. Chính Đức Chí Tôn biểu Bà Tư là Nữ Chánh Phối Sư Hương Hiếu lo lễ đó và dạy Bà làm lễ đó.

Thật ra trong Cung Diêu Trì có 10 người, mà ở mặt thế này hết 3 người là Hộ Pháp, Thượng Phẩm và Thượng Sanh. Chúng tôi buổi đó không biết Hội Yến Diêu Trì theo lễ phải làm sao, chúng tôi chỉ ngồi ngó, chính mình Bà Nữ Đầu Sư Hương Hiếu phải đi gấp từ món ăn, đi mời các vị Nữ Tiên và Nữ Phật. Trong năm Ất Sửu hội ngộ cùng Đức Chí Tôn và Đức Diêu Trì Kim Mẫu, khi ấy Đức Diêu Trì Kim Mẫu mới dạy chúng tôi hiểu biết chút đỉnh về đạo đức và lúc đó mới biết Đấng xưng là AĂĂ là

Đức Chí Tôn đó vậy.

Khi Đức Chí Tôn đến với chúng tôi, Đức Chí Tôn mở Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, chớ không phải mở Đạo Cao Đài, tới chùng Ngài biểu chúng tôi cầm một cây Cờ và một ngọn Bút đi các nơi thu Môn đệ. Trọng yếu của Ngài là thu mấy vị Tông Đồ có sứ mạng trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ này đã giảng sanh trước, đặng làm môi giới độ Đạo sau này. Đức Chí Tôn biểu chúng tôi Phò Loan, đặng Ngài dùng quyền năng Thiêng Liêng kêu gọi mấy vị Tông Đồ đó. Quả nhiên chẳng bao lâu, có đủ Thập Nhị Thời Quân hiển hiện ra, trong số các vị Thời Quân ấy, có Cao Tiếp Đạo ở tại Kiêm Biên chớ không phải ở Saigon.

Đi thu Thập Nhị Thời Quân rồi Đức Chí Tôn mới mở Đạo. Chùng đó Ngài mới chỉ cho chúng tôi biết rằng: Có một người thờ Ngài rồi là Ông Ngô Quang Chiêu, tức nhiên Đức Chí Tôn muốn thu Ông làm Giáo Tông đầu tiên đó. Có một điều lạ lùng suy nghĩ không ra nguyên cớ là Đức Chí Tôn biểu Bà Nữ Chánh Phối Sư Hương Hiếu may sắc phục Giáo Tông cho Người, kỳ hẹn trong 10 ngày, Người sẽ được tôn làm Giáo Tông, trong thời gian 10 ngày, chỉ có 10 ngày mà thôi. Chúng tôi không hiểu nguyên cớ nào Ông Ngô Quang Chiêu không hưởng được địa vị ấy.

Ông Ngô Quang Chiêu là một vị Phủ, Đốc Phủ Sứ buổi nọ, ở tại Hà Tiên do nơi Cờ Bút, Đức Chí Tôn đến với Người và thu Người làm Môn Đệ đầu tiên hết, là người được Đức Chí Tôn xưng là Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát. Trong khi đó Đức Chí Tôn đến với chúng tôi mở Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Đức Chí Tôn chỉ nhà của Ông Ngô Quang Chiêu cho chúng tôi và nói: Ngô Quang Chiêu thờ Thầy lâu rồi, các con đến đó kết bạn cùng nó, vì cớ cho nên chúng tôi mới biết Ông Ngô Quang Chiêu.

Một buổi nọ chúng tôi đang Phò Loan, học hỏi như thường ngày, Đức Chí Tôn kêu chúng tôi và Đức Cao Thượng Phẩm, phải đi vô trong Chợ Lớn, đến tại nhà của Đức Quyền Giáo Tông của chúng ta bây giờ là Ông Lê Văn Trung, buổi nọ Ông Lê Văn Trung đang làm Thượng Nghị Viện. Hội đồng Thượng Nghị Viện chẳng khác bây giờ là một vị Tổng Trưởng. Đờ Pháp thuộc chức Nghị Viên lớn lắm, Ông là người Nam làm đến bậc đó thôi, mà nghe ra Ông là người quá sức đời, tôi và Đức Cao Thượng Phẩm không hạp chút nào, chính thật ra buổi nọ tôi nghe tôi kỳ hơn hết, nhứt định không làm điều đó được, nghe danh quá đời, chơi bời phóng túng không thể tưởng tượng. Một Ông Quan mắt nước không thể tả hết.

Buổi chúng tôi ôm cái Cờ đến nhà Ngài đặng Đức Chí Tôn độ Ngài, mục đích chúng tôi là Đức Chí Tôn bảo đâu làm đó vậy thôi, khi vô tới nhà thú thật với Ngài rằng: Chúng tôi được lệnh của Đức Chí Tôn, biểu chúng tôi đến nhà anh Phò Loan cho Đức Chí Tôn dạy Đạo, anh tính sao anh tính.

Ngộ quá chùng quá đời, Ông biết Đấng đó hơn chúng tôi biết. Lo sắp đặt bàn ghế, sửa soạn buổi Phò Loan, rồi thì chúng tôi tiếp rước Ông, độ Ông, bắt Ông nhập môn đủ hết, chúng tôi không hiểu Ông có tin nơi Đức Chí Tôn không? Có khi tưởng Ông không tin nơi Đức Chí Tôn nữa chớ. Trong nhà Ông có nuôi một người con nuôi tên là Thạnh còn nhỏ độ 12, 13 tuổi gì đó, hai cha con kiếm đâu được ra một cây Cờ không biết, vái Đức Chí Tôn rồi cầu Cờ. Khi Phò Loan thằng nhỏ kia cầm đến cây Cờ thì ngủ, Ông thì thức, Cờ thì chạy hoài. Đức Chí Tôn dạy Ông nhiều lắm, không biết dạy những gì. Ông hỏi thì Đức Chí Tôn trả lời, chỉ có hai Người biết với nhau

mà thôi. Từ đó Ông mới tin Đức Chí Tôn.

Từ khi Đức Chí Tôn đến độ Đức Quyền Giáo Tông rồi mới xuất hiện ra Hội Thánh. Nếu chúng tôi làm chứng, thì chúng tôi có thể nói rằng: Do nơi Đức Quyền Giáo Tông mới xuất hiện ra Hội Thánh Cứu Trùng Đài đó vậy. Ngôi vị của Ông Saint Pièrre Giáo Hoàng của Thiên Chúa Giáo ở La Mã như thế nào, thì ngôi vị của Đức Quyền Giáo Tông ngày nay cũng thế. Bởi vì chính mình Đức Chí Tôn đến thâu Ngài, biểu Ngài lập thành Hội Thánh. Ngài đi đến đâu, tôi và Đức Cao Thượng Phẩm theo Phò Loan để Đức Chí Tôn thâu môn đệ, thâu được bao nhiêu thì giao cho Đức Quyền Giáo Trung Thượng Trung Nhứt giáo hóa, chính do nơi Ngài cầu khẩn Đức Chí Tôn thâu môn đệ, Ngài luôn luôn đi các nơi để phổ độ chúng sanh, như là trước ngày mở Đạo, Đức Chí Tôn sai hết chúng tôi, tức Thập Nhị Thời Quân đi Phò Loan cùng hết không chỗ nào không có Cơ Bút, người thì xuống Miền Tây, người đi Miền Trung, đi cùng hết.

Thâu môn đệ xong, Thầy dạy chúng tôi về Tây Ninh mở Đạo. Với hai bàn tay trắng, không có một miếng đất cắm dùi làm sao mở Đạo? Khi đó Đức Chí Tôn thâu Ông Nguyễn Ngọc Thơ, tức là Phối Sư Thái Thơ Thanh làm môn đệ, Thái Thơ Thanh là bạn chí thân, tức là chồng của Bà Nữ Đầu Sư Lâm Hương Thanh, thành thử mỗi người đều có Thiên Mạng nơi mình mà không ai biết, chính Bà là người cầm đầu Nữ Phái đó vậy. Đức Chí Tôn thâu rồi mới biểu hai vợ chồng Ông Thái Thơ Thanh vào mượn chùa Từ Lâm Tự ở Gò Kén dựng mở Đạo, chùa Từ Lâm Tự chưa xong gì hết, có Chánh điện, còn Đông Lang, Tây Lang thì chưa có, đảng này mấy Anh Lớn họp nhau xuất tiền ra làm cho xong.

Đến ngày rằm tháng 10 năm Bính Dần thì mở Đạo, chúng tôi gửi đơn lên Chánh Phủ Pháp xin mở Đạo công khai, trong đơn có kể tên những người môn đệ đầu tiên. Sau khi mở Đạo nơi chùa Gò Kén, tức chùa Từ Lâm Tự. Người cầu Đạo càng ngày càng đông, người Pháp buổi nọ sợ chúng tôi làm loạn, nên xúi giục Hòa Thượng Giác Hải đòi chùa ấy lại, đuổi chúng tôi đi cho hết mở Đạo, đồng thời người Pháp bắt đầu làm khó Đạo, hãm he các Chức Sắc, họ lập hồ sơ đen để trừng trị những người theo Đạo.

Riêng phần Bàn Đạo là công chức, khi vâng lệnh Đức Chí Tôn đến Chùa Gò Kén mở Đạo, Bàn Đạo có xin phép nghỉ sáu tháng, đến chừng trở lại làm việc người ta không cho Bàn Đạo ở Nam Việt nữa đổi Bàn Đạo lên Kiêm Biên tức là Nam Vang (xứ Cam Bốt bây giờ) nơi đó Bàn Đạo vừa làm việc vừa lo mở Đạo, mục đích là làm thế nào cho Đạo chóng thành tựu. Riêng phần mấy Anh Lớn trong hàng Phủ, Huyện đã có chức phận làm quan triều Pháp, bị người ta dọa nạt đủ điều. Nếu theo Đạo Cao Đài người ta sẽ bắt bỏ tù, người ta còn hãm he con cái Đức Chí Tôn sẽ bị Chánh Quyền Pháp triệt để bắt bỏ nữa, vì cơ cho nên mấy Anh phải sợ, một cái sợ rất nên phi lý. Nhưng người Pháp buổi nọ cầm quyền sanh sát trong tay, hễ thuận thì còn, nghịch thì chết không còn ai lạ gì việc đó nữa.

Cả toàn con cái Đức Chí Tôn buổi nọ chỉ còn lại có 3 người. Ba người ấy thiên hạ gọi là 3 người li. Ba người ấy là: Đức Quyền Giáo Tông, Đức Cao Thượng Phẩm và Bàn Đạo đây, chúng tôi nhứt tâm nhứt trí quyết làm cho thành Đạo, cho vừa lòng Đức Chí Tôn, bởi vì không biết duyên cớ nào chúng tôi hiểu rằng: Chúng tôi phải báo hiếu cho Đức Chí Tôn và tự nhiên quyền năng Thiêng Liêng giúp chúng tôi biết Đạo Cao Đài này, tương lai sẽ cứu quốc, cứu

chúng tộc và giống nòi, chúng tôi hiểu rõ rệt như thế, nên 3 anh em chúng tôi nhứt định hy sinh kiếp sống mình, hy sinh cả hạnh phúc để tạo dựng cho nên tướng, nhứt quyết như thế nào, bất kể sống chết, cả 3 chúng tôi nhứt định phải làm cho Đạo Cao Đài thành, thành đặng cứu khổ, cứu chúng tộc chúng tôi. Sự quyết chí về tương lai như thế nên phải bỏ chùa Gò Kén, tức là chùa Từ Lâm Tự, về đây, về Làng Long Thành Tây Ninh để lập nên Tòa Thánh bây giờ đây.

Trong lúc chinh nghiêng như vậy, tiếc thay: Đức Quyền Giáo Tông và Đức Cao Thượng Phẩm lại về cảnh Thiêng Liêng trước, còn lại có một mình Bàn Đạo, Bàn Đạo thấy rằng: Nạn nước nguy vong thân nô lệ, ra với hai bàn tay trắng, bắt gió nắn hình, muôn điều khổ não, lập nghiệp Đạo cho thành, cho con cái Đức Chí Tôn. Hôm nay Đạo là máu, là xương của con cái chí hiếu của Ngài dựng thành đó vậy. Ba mươi năm khổ não, toàn con cái Đức Chí Tôn lập nghiệp cho Đạo hôm nay đặng thành tựu, ngó dĩ vãng, ngó đương nhiên bây giờ xa cách như trời với vực. Yếu buổi nọ, so sánh mạnh hôm nay. Nhục buổi nọ so sánh vinh hiển hôm nay, giá trị xa nhau thiên lý. Cả toàn con cái Đức Chí Tôn, từ khi lập Đạo chịu khổ hạnh truân chuyên, chịu nhục nhã, chịu mọi điều thống khổ, thì hôm nay được vinh hiển như thế. Bây giờ Đạo nên hình là cả một khối tâm đức vô biên của con cái Đức Chí Tôn tạo nên tướng.

Thừa dịp hôm nay Bàn Đạo đề lời, thay thế hình ảnh Đức Chí Tôn, Bàn Đạo đề lời cảm ơn cả toàn con cái Đức Chí Tôn, đã hiểu biết làm vẻ vang cho Đạo, tương lai vững chắc cho nước nhà nòi giống. Bàn Đạo xin đề lời cảm ơn.

KẾ ĐẠI CÔNG NGHIỆP CỦA ĐỨC QUYỀN GIÁO TÔNG

Đền Thánh đêm 12-10 năm Tân Mão (1951)

Ngày mai này là ngày Vía Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt, Bàn Đạo xin đề lời yêu cầu cả toàn thể con cái Đức Chí Tôn phải có mặt đông đủ đặng tỏ cái nghĩa của chúng ta đối với Người, một vị Đại Tiên đã giáng phàm, phận sự yếu trọng là đến đặng lập nền chơn giáo nơi thế gian này Cái tiểu sử của Ngài, ngày mai này Bàn Đạo sẽ minh tả Chúng ta chỉ tìm hiểu thử coi cái hành tàng trong kiếp sống của Ngài để lại cho chúng ta một cái gương quý báu, Bàn Đạo muốn nói ra đây đặng toàn thể con cái Đức Chí Tôn đối với Đạo hiểu cái phận của mình đặng định phận Đạo của chúng ta, đối lại với Đức Chí Tôn và đàn anh của chúng ta thế nào, cái kiếp sanh của chúng ta nơi thế gian này có hai sự nghiệp, sự nghiệp về linh hồn của chúng ta, nói rõ ra là cái sự nghiệp do nơi năng lực của tâm hồn ta gây tạo và cái sự nghiệp phần đời của chúng ta, nẻo đời nơi cõi thế này duy có mấy điều trọng yếu: Công danh, quyền lợi

Chúng ta nên xét đoán tìm thử coi công danh thế nào bền vững chắc chắn, công danh thế nào là tiêu hủy, mơ hồ bóng dáng Đức Quyền Giáo Tông buổi nọ lúc sanh tiền của Ngài, nếu nói rằng có một người Việt Nam đã được phẩm vị cao trọng, có thể phẩm vị ấy tạo công danh phú quý của Ngài toàn mãn đặng Bàn Đạo vốn là bạn thiết của Ngài nên biết rằng: Dầu cho cả chúng tộc buổi nọ, một vị Thượng Nghị Viên sang giàu mà Bàn Đạo nói rằng chẳng hề buổi nào hưởng đặng cái hạnh phúc Chính Ngài đã tỏ với Bàn Đạo cái tình chí thiết nói rằng: Có nhiều chỗ của Ngài không muốn sống,

Ngài muốn tự diệt Ngài đi mà chớ Vì lẽ bất công, bất công cả thầy trong xã hội, nhưt là xã hội đồng bào của Ngài Ngài bỏ cái công danh phú quý ấy, buổi nọ ai cũng chê Ngài khờ khạo, đại dốt, Ngài đã bỏ, ta thử nghĩ Ngài bỏ đặng chi? Ngài bỏ cái công danh phú quý bóng dáng đó đặng Ngài tìm cái gì mà chớ? Có phải chăng Ngài đem công danh phú quý đổi lại một công danh phú quý trường tồn hay chăng?

Hôm nay chúng ta đến đây ai cũng có một cái tình cảm xúc, tại sao? Tại vì anh cả của chúng ta đã chịu khổ hạnh bảo tồn nền chơn giáo, ai cũng ngậm ngùi tình duyên ái. Chúng ta xét cổ kim, chúng ta đã ngó thấy thiên hạ sống trong vinh hiển đã nhiều, đời sang giàu ai cho bằng Thạnh Sùng, Vương Khải, ai mà giàu sang quyền thế đạt một ngôi vị Đế Vương, giàu có bốn biển, thống nhưt cả nước Trung Hoa buổi nọ, Kiệt, Trụ, Sở Bá Vương, Tần, mà chúng ta thử xem lại coi cái công danh phú quý sang trọng ấy giờ phút này còn tồn tại chi chăng? Có tồn tại một món là Tần Thủy Hoàng tạo đặng Vạn Lý Trường Thành, thiên hạ nhìn nhận một vật phi thường số 8 mà giờ phút này chúng ta ngó thấy thiên hạ sửa soạn đập phá nó, để lấy cái nguyên liệu ấy đặng xây dựng đền đài, tiêu hủy tên tuổi Tần Thủy Hoàng để lại Cái sống trong vinh hiển của đời này nó phải tùng theo khuôn luật, hình chất của con người còn công danh phú quý ấy vẫn còn, mà mất thì công danh phú quý ấy vẫn mất

Hại thay! Còn mất ấy nó ở trong đời tạm con người một trăm năm là quá cao rồi Chúng ta đã ngó thấy một người ăn mày với một bình bát đi xin đặng độ nhưt, đặng sống vì Đạo, cái bình bát ấy nó đựng cả Càn Khôn Vũ Trụ, cái bình bát ấy nó “đựng” cả tinh thần tâm hồn toàn thể Nhơn loại là Đức Phật Thích Ca. Một kẻ bị xử án, tội nhưt chết trên cây Thánh Giá không có một manh áo, chỉ trơ mình tấm thân trần (lỗ), kẻ ấy hôm nay làm Chúa của toàn thiên hạ trên thế gian này Hai công danh tôi tưởng không cần gì để lên mặt cân mà lường, cả toàn thể con cái Đức Chí Tôn đã ngó thấy Quyền Giáo Tông của chúng ta biết lựa con đường ấy biết cái trọng, cái khinh, Ngài khôn ngoan hơn hết, bỏ cái khinh giữ cái trọng.

Chúng ta thử nghĩ, chúng ta vì gia đình là cho Tông đường ta và ông cha ta, tưởng ra nó còn lại với một cái tình yêu ái của toàn thể thiên hạ, cái nào hơn, cái nào thua, cái nào trọng, cái nào khinh, chúng ta không nói cũng có thể hiểu được.

Ước mong đoàn em của Ngài biết cái lập trường quý báu của mình đứng trong lập trường ấy thế nào đặng vững tinh thần, giữ danh thể, giữ cái oai võ của mình cho toàn vẹn giá trị mình.

Phụ ghi: Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày âl. 12-10-Tân Mão nhằm ngày (dl. 10-11-1951).

LỄ KỶ NIỆM NGÀY QUI TIÊN CỦA ĐỨC QUYỀN GIÁO TÔNG

Tại Tháp Đức Quyền GIÁO TÔNG ngày 13-10 năm Tân Mão (1951)

Thưa Chư Chức Sắc Thiên Phong lưỡng phái,
Quân đội cùng các anh em nam nữ, con yêu dấu của Đức Chí Tôn

Ngày hôm nay là ngày vía của Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhưt, một ngày kỷ niệm nồng nàn. Khi Qua bước lên giảng đài này thì dường như Qua sống lại hai mươi mấy năm về

trước, cái thời gian hai mươi mấy năm ấy, giờ phút này Qua tưởng tượng như giấc ngủ, giấc chiêm bao, chẳng có chi để lại cho ta hơn là một cái tình cảm nồng nàn.

Đức Quyền Giáo Tông đã vâng mạng lệnh và đã lãnh một trách nhiệm Thiêng Liêng đến tạo nên chơn giáo nơi đất Việt Nam nhỏ bé, bạc nhược, nếu Qua không nói là hèn hạ buổi nọ Lãnh một cái sứ mạng ấy là cái sứ mạng đem cả công lý cả yêu ái đặng để nơi mặt thế gian này Thật ra nhơn loại không buổi nào đặng hạnh phúc vì cái tình ái tuất thương sanh Đức Chí Tôn đã đem để vào tâm não của mỗi đấng, đã tiêu hủy.

Thật ra hồi ban sơ chỉ có ba người, Bần Đạo nói không có gì, Đức Chí Tôn đã đến một cách tình cờ, một cách không ai tưởng tượng được, khi Ngài đến thì chỉ có Đức Cao Thượng Phẩm và Bần Đạo mà thôi, về sau Bần Đạo và Đức Cao Thượng Phẩm mới đến nhà Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt đặng Chí Tôn chuyện vãn cùng người Bần Đạo nói thật, Bần Đạo lấy làm ngạc nhiên một người đã đứng đầu trong một trường chánh trị đã chịu một ảnh hưởng của tình thế trích điểm cũng có, tôn sùng cũng có, khen cũng có, chê cũng có, buổi ấy bị họ ghen ghét nên chê nhiều hơn khen, chính mình Bần Đạo lấy làm lạ tại sao Đức Chí Tôn biểu Thượng Phẩm và Bần Đạo đến nơi đó? Để cái dấu hỏi mơ hồ, chẳng dè một người đó lại phi thường, giờ phút này Bần Đạo nói đến lấy làm lạ, một là từ thử đến giờ Bần Đạo chưa ngó thấy Đến chuyện vãn cùng Ngài, Đức Chí Tôn nói cái chi, chỉ có hai người biết với nhau mà thôi, Bần Đạo và Thượng Phẩm chỉ là hai người dự thỉnh không biết gì hết mà chỉ nói với nhau rồi họ hiểu với nhau mà thôi.

Trong 24 giờ một người đã là Thượng Nghị Viên, một cái gia nghiệp đủ vinh hiển đủ cao trọng đủ đương đầu với thiên hạ Trong 24 giờ bỏ hết, liệng hết mà thôi Một cái là hơn hết là đương hút á phiện, người phong lưu như ai kia vậy, bỏ một cái một, rồi trường trai đó vậy Một người của Bần Đạo ban sơ thấy Thượng Phẩm là có một, rồi sau lại có người này nữa Ngồi nghĩ thầm cái đức tin gì mà lạ lùng như thế? Giờ phút này Bần Đạo mới hiểu hai vị Đại Tiên ấy, nếu không như thế ấy thì chưa hề Đức Chí Tôn đã giao phó một sứ mạng nặng nề khó khăn, để đảm nhiệm trách vụ tạo dựng gánh vác nên chơn giáo của Ngài nơi mặt thế này

Nói thật ra, thừa cùng Chức Sắc Thiên Phong Cửu Trùng Đài nam nữ cái ngôi của Ngài đã tạo dựng, cái ngôi Giáo Tông Đường của Ngài đã ngồi trên ấy, đầu tiên hết cái ngôi ấy nó sẽ để nơi đất Việt Nam này một cái báu vật quý giá vô cùng từ thử đến giờ chưa hề có Bần Đạo ngó qua bên Vatican, cái ngai của Đức Giáo Hoàng Saint Pierre thế nào thì Bần Đạo có lẽ nói và có thể mơ ước rằng: Cái ngôi của Thượng Trung Nhựt lưu lại nơi thế này nó sẽ trở nên thế ấy Anh em nam nữ lưỡng phái, giờ phút Thiêng Liêng này Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt ngự nơi đây để cho Bần Đạo nói với Ngài một đôi lời.

Anh Thượng Trung Nhựt, cái khổ nhục của anh, cái nghèo khổ của anh, ngày hôm nay nó đã được tượng hình, tượng hình vĩnh viễn này Cái khổ nhục của anh đó, các em đã dùng nó đặng tạo nghiệp Thiêng liêng cho thế gian này, cái khổ nhục của anh nó làm ngọn huệ kiểng đặng bảo trợ đoàn em của anh, đem cái công lý, cái bác ái làm chúa của mặt địa cầu đặng chuyển lại cơ tận diệt trở nên một cái cơ tận độ Anh ngó lại cái tương lai của Việt Nam và cái tương lai của Đạo Em có một lời yếu thiết là đoàn môn đệ, đoàn con Thiêng Liêng của Đức Chí Tôn đã phú thác cho những tay cầm vận mạng tương lai của Đạo Anh đã chán biết mỗi một sanh mạng của nó trong quân sĩ,

nó phải cởi áo cà sa mặc chiến bào đặng chuyên thể, gieo bảo sanh nhơn nghĩa đại đồng cho toàn nhơn loại, mà anh đã biết cái tương lai của Đạo, em đã để nơi chúng nó một tình thương nồng nàn Mỗi một sanh mạng của nó là một giọt huyết lệ của em Em giao cái vận mạng của nó trong tay anh, anh đã có làm anh, có thể bảo thủ nên hư thời vận tương lai sẽ tới, em để trọn vẹn và em đã phú thác trọn trong tay của anh đó vậy.

Phụ ghi: Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày âl. 13-10-Tân Mão nhằm ngày (dl. 11-11-1951).

LỄ KỶ NIỆM DI LIÊN ĐÀI CỦA NGÀI QUA THÁP MỚI

Tại Tháp Đức Quyền Giáo Tông ngày 13 tháng 10 năm Tân Mão (1951)

Hôm nay là ngày kỷ niệm qui tiên của Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt, Bần Đạo chỉ cần nhắc tiểu sử của Ngài, bởi vì toàn thể con cái của Đức Chí Tôn nam, nữ, đều biết rõ kiếp sanh của người anh cả chúng ta thể nào rồi, Bần Đạo có thuyết ra đi nữa cũng thừa Có một điều về tâm lý cao thượng của tinh thần, Bần Đạo trạng tả ra đây là khi Bần Đạo đặng hạnh phúc làm tròn cái phận làm em.

Anh cả chúng ta thiên hạ tưởng là chết, nhưng vẫn sống Chết gì còn nói được, chết gì mà để khỏi tinh thần trong đầu óc anh em còn hiện diện tại đây?

Chúng ta đương hành lễ, anh cả của chúng ta về để lời cảm ơn, trong lời cảm ơn ấy có điều yếu trọng hơn hết, Bần Đạo giải nghĩa điều yếu trọng ra đây cho toàn con cái Đức Chí Tôn đều biết, tưởng nếu lời trọng yếu ấy mà anh cả của chúng ta không có nói thì chưa ai tưởng tượng lời cảm ơn ấy được Tuy vẫn biết xác thịt người là xác chết, xác phàm này là con vật không có gì hết, mà mấy em nam nữ tôn sùng quý trọng, là cốt mấy em sùng bái Thánh Thể Đức Chí Tôn mà thôi, nói nội bấy nhiêu đó cũng đủ làm bài học quý báu cho toàn thể Chức Sắc nam nữ Hội Thánh là thánh thể Đức Chí Tôn vậy.

Xác chết đã hết giá trị rồi, mà chúng ta còn muốn tôn sùng cái giá trị ấy cao thượng hơn, giờ phút này lời anh cả chúng ta đã nói, so sánh lại xác chết của anh cả chúng ta và cái kiếp của Thánh Thể Đức Chí Tôn, hai cái địa vị như thế nào, chúng ta đã có can đảm tôn sùng xác chết của Đức Quyền Giáo Tông như thế này, thì đối với giá trị tôn sùng xác sống của Đức Chí Tôn, tức nhiên là Hội Thánh, thì nó còn giá trị quý báu hơn nữa chớ! Sự thật nó vẫn vậy, chúng ta tự hỏi: Nếu chúng ta muốn đạt cho đặng cái giá trị cao thượng ấy, chúng ta phải làm thế nào? Và làm thế nào cho đáng giá? Ấy là câu hỏi nên để mãi trong đầu óc hay hơn lời của Đức Chí Tôn để trong lòng chúng ta nữa Những lời hay của anh cả chúng ta, một người vì đức tin nơi Đức Chí Tôn, dám hy sinh cùng Ngài, làm cho chúng ta phải học Thảng như chúng ta suy gẫm đến điều này thì thấy trước kia anh cả chúng ta sống trong trường quan lại, là một vị Thượng Nghị Viên tức nhiên là một tước phẩm tối cao của xã hội Việt Nam buổi nọ, Ngài đã biết cái giá trị thọ lãnh nơi Đức Chí Tôn và cái giá trị thọ lãnh cùng đời và có can đảm quyết đoán cái khinh, cái trọng, mới có can đảm bỏ cái

hình đương thời có giá trị hiển nhiên, mà lấy cái bóng không có giá trị gì hết, buổi nọ họ mặt sát khi rẻ, mà Ngài có can đảm hay chẳng chúng ta đã ngó thấy, người cầm con cờ nơi tay và chỉ có nước ăn, nước thua, mà Ngài biết cầm con cờ đi nước thắng Ngài dám gởi tâm hồn hình thể của Ngài nơi tay của Đức Chí Tôn giá trị buổi nọ coi rẻ thế nào? Mà ngày giờ này, cái giá trị ấy nó có uy quyền thế nào, Bản Đạo để cho toàn thể con cái Đức Chí Tôn ngó thấy.

Nơi mặt địa cầu này, dầu cho giá trị nào, hay hàng phẩm nào, dầu cho bực vương đế đi nữa, mà không có tinh thần của Đức Chí Tôn để trong đó là đồ bỏ không có giá trị gì hết, mà cũng không khi nào vĩnh cửu, trường tồn được. Chúng ta đã ngó thấy đài Tần, đỉnh Hón kia như thế nào mà dám chắc tương lai của nó không bằng cái tháp này. Cái tháp này sẽ trường cửu, đài Tần, đỉnh Hón kia sẽ bị tiêu tan.

Bản Đạo nói ra đây cho toàn thể con cái của Đức Chí Tôn hiểu biết cái sứ mạng tối yếu, tối trọng của chúng ta là thế nào đó vậy.

Phụ ghi: Lịch Việt Nam. Ấn bản 1-3. Nguyễn Duy Thức biên soạn, Holly Ngô cập nhật dựa theo công thức của Fung F. Lee và Ricky Yeung. Hội Chuyên Gia Việt Nam 1995-1996: Ngày *âl.* 13-10-Tân Mão nhằm ngày (dl. 11-11-1951).

**NGÀY MAI NÀY LÀ NGÀY VÍA ĐỨC QUYỀN
GIÁO TÔNG THƯỢNG TRUNG NHỰT**

Đền Thánh đêm 12 /10 năm Nhâm Thìn (1952)

Ngày mai này là ngày Lễ vía Đức Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhựt, tưởng khi cả anh em chúng ta nam, nữ lưỡng phái đều tưởng nhớ Ngài lắm vậy. Ấy là người Anh Cả đầu tiên của chúng ta. Đức Chí Tôn đã ban hồng ân Thiêng Liêng vô đối ở dưới thế gian này, có một vị Giáo Tông đầu tiên của nền Đạo.

Nhân dịp ngày Lễ Đức Quyền Giáo Tông, chúng ta nên để tâm suy đoán nhớ lại thử coi cái gương của Ngài để lại cho chúng ta là cái gì, Bản Đạo xin nói rõ giúp cho toàn thể con cái của Đức Chí Tôn có phương thế suy đoán.

Hồi lúc nòi giống Việt Nam và Quốc gia Việt Nam ở vào thời kỳ Pháp thuộc một người như Đức Quyền Giáo Tông, Bản Đạo nói rõ là một người bản hàn xuất thân, cha chết sớm duy có bà mẹ nuôi cho đến khi lớn, chỉ ở vậy thôi, không tái giá, chớ phải chi nhà giàu có “Môn đăng hộ đối” chẳng nói gì, nhà nghèo mà hấp hút làm lụng nuôi con ăn học đến nên người.

Bản Đạo còn nhớ lại Đức Quyền Giáo Tông có nói với Bản Đạo một chuyện rất ngộ nghĩnh, Bản Đạo minh tả ra đây cho tất cả bên phái nữ để ý cho lắm, để làm một bài học hay, khi Bà thân của Người đã qua đời, thì cả trong làng thương yêu một cách không thể nói được, Chúc Sắc làm bàn đưa linh mà trong bài châm ấy để mấy chữ như vậy: “Tích Mạnh Mẫu” tức nhiên toàn thể nhận tang cả, chẳng khác gì Mạnh Mẫu cho lắm, chỉ biết mình là hạng bản hàn nên con mắt của người không bao giờ ngó đến kẻ nghèo khổ, lam lũ như Ngài thuở ấu xuân vậy. Vì cơ cho nên Ngài đem tâm chí làm sao ích lợi cho dân, tức nhiên cho đồng bào trong nước. Vì thế cho nên Ngài phản đối một cách không thể tưởng tượng trong buổi lệ thuộc ấy, can đảm chúng ta không bao giờ dám đề xướng

như vậy đặng. Trong nước chúng ta buổi nọ, nhứt là trong Nam Kỳ (Bản Đạo dùng tiếng xưa) buổi nọ nếu có một người An Nam nào đứng đầu quần chúng, thì duy có Ngài mà thôi. Bởi chính mình Ngài vào Thượng Nghị Viện Chính Phủ Pháp buổi nọ duy có một mình Ngài trong Nam Kỳ.

Ấy vậy, nếu như buổi nọ Ngài muốn giông ruồi trên con đường danh lợi, thì cái công danh phú quý của Ngài vẫn ở trong tay, không xin ai, không hạ mình mà bợ đỡ hay nịnh hót ai đặng danh lợi ấy. Danh lợi sở hữu vì tài đức của Ngài, Bản Đạo có thể nói Ngài là một người sống trong trường giả đó vậy, nhưng mà dòm trước mắt thấy cả đồng bào thống khổ, cái lẽ bất công nó cứ chằng ràng trước mắt của Ngài hoài, cho nên thật sự ra, dầu ngồi trên địa vị cao kỳ sang trọng bao nhiêu đi nữa Ngài không buổi nào thỏa thích được, đến nỗi Ngài tranh đấu, tranh đấu thấy mình bất lực muốn chết đi cho rồi, muốn tự vận nên hút á phiện đặng chết cho sớm, cho khuất con mắt, tránh cái thống khổ của dân đã chịu. Nhưng cái người mà Đức Chí Tôn đã dành để đó, để gì chết một cách dễ dàng như thế. Nên Ngài sống, Ngài sống cho đến khi Đức Chí Tôn đến mở Đạo. Một lời Đức Chí Tôn phán thì cả mấy đồ sang trọng phú quý của Ngài, Ngài coi như bọt nước, nội một ngày cả sự nghiệp đều để cho thiên hạ. Ngài bán cả của cải ấy, Ngài ra với một mình không. Buổi nọ hút một ngày năm mươi đồng bạc, mà bỏ hút rồi có một ngày ăn trường trai kể từ ngày Đức Chí Tôn đến, chính mình Bản Đạo làm chứng cho vậy.

Cái đức tin phi thường đã thấy trong cửa Đạo Cao Đài này có hai người: Một Đức Quyền Giáo Tông, hai Đức Cao Thượng Phẩm mà thôi. Phải chăng do nơi khối đức tin vô đối ấy đã làm cho Đạo Cao Đài nên hình như ngày hôm nay.

Một cái sứ mạng khó khăn nhứt là buổi nọ Đức Chí Tôn đến, Bản Đạo nhớ lại thiên hạ trở thành vô Đạo, cả toàn thể quốc dân giông ruồi theo duy vật, vẫn minh đương thời bây giờ, quên hẳn cả lễ nghi phong hóa nước nhà, làm cho sống lại chẳng phải là một điều dễ, phải chiều chuộng, bợ đỡ, nâng niu, chẳng khác nào bà mẹ coi từ vú sữa, mớm cơm cho con thơ dại, mới tượng hình của Đạo ngày hôm nay. Cái khó khăn hơn hết Bản Đạo nói có bằng chứng, chính mình Đức Chí Tôn đến mở Đạo Ngài than khó lắm. Chính mình Ngài là Đức Chí Tôn quyền năng vô đối mà còn than về cái khó đó. Bản Đạo để bằng có hiển nhiên cho con cái Đức Chí Tôn ngó thấy, Đại Từ Phụ đã làm hai bài thi than buổi nọ như vậy:

“Cao Đài tá thể đến phạm gian,
Bạch Ngọc Huỳnh Kim cũng chẳng màng.
Chiều lụy đòi phen, xem quá tục,
Nghĩ không đồ lụy phải cường khan”.

“Cười khan mà khóc bởi thương bây,
Chẳng mất một con nghiệt cả bây.
Biết phận già không chờ chống gậy,
Nương theo con dại mới ra vầy”.

Bằng có hiển nhiên đó chính mình Đức Chí Tôn còn than, chúng ta nhớ lại, buổi nọ cái sứ mạng thiêng liêng của Đức Quyền Giáo Tông và của Đức Cao Thượng Phẩm nó khó khăn dường nào. Thật sự phải chịu lụy về tâm hồn con người buổi nọ một cách không thể tưởng tượng được. Bản Đạo thú thật, buổi nọ Đức Quyền Giáo Tông, Đức Cao Thượng Phẩm và Bản Đạo cũng vậy, chỉ có ba anh em ôm sứ mạng

thiên liêng ấy nơi mình. Lãnh sứ mạng khó khăn thì tướng đâu Đạo Cao Đài cũng như Đạo Phật hay Minh Sư, Minh Đường, đạo đẽ, cạo đầu vô chùa làm thầy Chùa tu là cùng, tướng dễ dàng lắm, kiếp sanh nơi thời bấy giờ đã khổ não tâm hồn và xác thịt lệ thuộc như thế, Ông biểu tu, nào dè mở Đạo trong thời gian ngắn ngủi không bao lâu thấy cả con cái của Ngài, đến cùng Ngài, cả muôn, cả triệu, chừng đó mới biết sợ sệt. Chính mình buổi nọ Đức Quyền Giáo Tông ra hậu điện, Người hỏi Bàn Đạo: Đại Từ Phụ làm cái gì vậy? Thấy thiên hạ vào cửa Đạo quá chừng Đại Từ Phụ làm cái gì kỳ quá vậy? Chính mình Bàn Đạo cũng không biết, biết đâu Ông làm gì, Ông đến Ông thâu Tín đồ nhiều quá ảnh than rằng: Tới đâu hay tới đó chớ biết sao!

Kể từ đó bị khảo miết Đức Cao Thượng Phẩm bị khảo đến ngày giờ chót. Ngày giờ cuối cùng nằm trên giường bệnh cho tới hơi thở cuối cùng, không buổi nào không bị khảo, không buổi nào không bị nhục nhã. Cái luật thiên nhiên không có điều gì xin xỏ điều gì cũng phải mua chuộc. Bàn Đạo đã quyết rồi xin để Bàn Đạo kết luận bởi mua chuộc với cái khảo đảo nhục nhã của đời, để bảo trọng danh giá của Ngài. Ngày nay Ngài sang trọng vô đối. Chúng ta thấy gương rõ ràng Đức Phật Tổ là Chúa cả linh hồn của nhơn loại bên cõi Á Đông này. Đức Chúa Jésus Nazareth hay Christ Chúa của các linh hồn bên cõi Âu Châu. Hai người ấy một người thì đi ăn xin, cầm Bình Bát đi ăn xin, không phải ăn xin cho Ngài, ăn xin cho kẻ đói khó nghèo nàn đem về cấp Cô Độc Viện, dựng nuôi dưỡng họ, một đời không có cái áo lành. Ngài đi mót máy đồ rách rưới, rồi chằm khiêu, gặp người nào lạnh cởi ra đưa cho bạn, ở trần mãi thôi. Đức Chúa Jésus Nazareth (Christ) không có được hai cái áo, không có chỗ nương thân Ông than một câu, than nghe thảm thiết làm sao: Con chim nó có cái ổ, con chồn nó có cái hang, mà con người này không biết chỗ nào gói đầu của mình! Hai người ấy mà cái nghiệp họ đã đào tạo nơi thế gian này, một người hai ngàn năm, một người hai ngàn năm trăm năm vẫn còn tồn tại mãi thôi. Biết bao nhiêu cơ nghiệp Đế Vương, biết bao nhiêu người giàu sang ở dưới mặt thế gian này, nào là đài Tần, đánh Hón cả thấy đều tiêu tan, chúng ta không còn ngó thấy một dấu tích gì lưu lại. Mà hai người nghèo ấy, hai người bần hàn ấy, một người hai ngàn năm, một người hai ngàn năm trăm năm, đại nghiệp họ vẫn còn tồn tại. Một điều Bàn Đạo buồn cười hơn hết, ở ngoài đời dùng cường lực nào là bom nguyên tử, nào là guom đao, súng đồng mọi thứ để tàn sát thiên hạ dựng làm bá chủ, dựng giành bá chủ không phải dễ làm. Bởi vì họ muốn làm bá chủ của thiên hạ nhưng không được đâu, thiên hạ phản đối luôn, chống lại cường lực mãi thôi, chẳng buổi nào ngừng.

Mới đây con cái Đức Chí Tôn đã ngó thấy Xá Lợi Phật, tức nhiên xương của Đức Thích Ca buổi nọ thiêu còn sót lại miếng nhỏ nhỏ để lại phân phát các Chùa ở bên Ấn Độ qua tới bên Ấn Độ Dương một miếng có một chút, đem Xá Lợi Phật bằng đầu mũi kim chớ có lớn đâu, thiên hạ hoan nghinh cả Xá Lợi Phật, không có súng, không ai ràng buộc, không đem súng mà họ theo, cả thấy đều cúi đầu không phải cầm súng mà người ta coi mạnh phi thường không thể gì tưởng tượng được. Cái Ông mà nghèo nàn đê nhất hơn hết, bây giờ thiên hạ thấy hình trái tim của ông cháy lửa ra, hễ ngó thấy hình trái tim thì cúi đầu hết thấy, mà cả toàn thể các liệt cường sắc dân Âu Châu cho tới Á Đông 600 triệu Tín đồ ngó trái tim đời đời không khi nào mỏi.

Đức Quyền Giáo Tông đã khéo lựa, Ngài bỏ cái ngôi vị Thượng Nghị Viện của Ngài, chỉ theo Đức Chí Tôn, nên người ta gọi Ông già tu Tiên (gọi theo lối kiêu ngạo) mà ngày hôm nay địa vị này Bàn Đạo nói thật nó còn đời đời kiếp kiếp, cái danh giá của Ngài không bao giờ tiêu hủy. Cao Đài còn, danh giá

của Ngài vẫn còn, công nghiệp của Ngài đối với nhân loại vẫn còn. Ngộ ngĩnh thay! Cả thiên hạ hạng nhứt là quốc dân Việt Nam đã nô lệ về phần xác, Đức Chí Tôn cho một người Tướng Soái đến đặng giải thoát họ, quý trọng hơn hết trong kiếp sống của họ là giải thoát về phần hồn. Nắm về phần hồn làm chúa thiên hạ, ngộ ngĩnh thay! Tượng hình làm chúa trong đó tay Đức Quyền Giáo Tông là tay thứ nhứt hơn hết. Sao, giờ phút này, Bàn Đạo ngó lại phải để câu hỏi: Nền Đạo Cao Đài ngày kia sẽ tạo nên văn minh như thế nào? Thật vậy nền văn minh sẽ ra sao? Bàn Đạo nói hai vị Giáo Chủ kia đã mang thi phàm xác tục, mà họ còn để lại hai gương đẹp để vô biên ấy, họ tạo Tân dân, họ đã đến đây phương kế hiệp thành chữ “Khí” của Đức Chí Tôn đến giữa Thánh đức của Ngài, rồi giờ phút này Đức Chí Tôn đến để nơi mặt thế gian này nền Tôn Giáo Cao Đài, thì nền văn minh ấy thế nào con cái của Đức Chí Tôn đoán biết.

TRONG SỐ NÀY

- 1*- “Vía Đức Qu. Giáo Tông” Đức Hộ Pháp thuyết Đạo tại Đền Thánh ngày 13-10 Giáp Ngọ (1954) Trg 01
- 2*- “Đại công nghiệp của Đức Qu. Giáo Tông” Đức Hộ Pháp thuyết Đạo tại Đền Thánh đêm 12 tháng 10 năm Tân Mão (1951) Trg 05
- 3*- “Lễ Kỷ Niệm ngày qui Tiên của Đức Qu. Giáo Tông” Đức Hộ Pháp thuyết giảng tại Tháp Đức Quyền Giáo Tông ngày 13 tháng 10 năm Tân Mão (1951) . . . Trg 06
- 4*- “Lễ Kỷ Niệm di Liên Đài của Ngài qua Tháp Mới” Đức Hộ Pháp thuyết giảng tại Tháp Đức Qu. Giáo Tông ngày 13 tháng 10 năm Tân Mão (1951) Trg 08
- 5*- “Ngày mai này là ngày Vía Đức Qu. Giáo Tông Thượng Trung Nhựt tại Đền Thánh ngày 12 tháng 10 năm Nhâm Thìn (1952) Trg 09
- 6*- “Khai Đạo - Tờ Khai Đạo” (HT Nguyễn Văn Hồng - Cao Đài Tự Điển) Trg 13
- 7*- “Đại Lễ Khai Đạo” (HT Nguyễn Văn Hồng - Cao Đài Tự Điển) Trg 20
- 8*- Vườn Thơ Thế Đạo (Tưởng Niệm Đức Qu. Giáo Tông - Mừng Lễ Khai Minh Đại Đạo - Mừng Lễ Tạ Ôn) Trg 23
- 9*- Thông Báo số 18/VP/BTĐHN ngày 24-10-2021 v/v phổ biến Các Bài Giáo Lý Cấp 1 qua audio you-tube và Các Bài Giáo Lý cấp 2 trong chương trình ĐHCĐO . Trg 25
- 10*- Tâm thư ngày 28-10-2021 của Thánh Thất Cao Đài GA v/v cảm ơn sự yểm trợ các cơ sở Đạo và đồng đạo và báo cáo thành quả việc xây dựng nơi thờ phượng Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu & Các Đấng Thiêng Liêng & và các công trình phụ thuộc nơi mảnh đất mới Trg 27

Khai Đạo - Tờ Khai Đạo
開道
(HT. Nguyễn Văn Hồng- Cao Đài Tự Điển)

Anh: The official declaration of the foundation of Caodaism.

Pháp: La déclaration officielle de la fondation du Caodaïsme.

Khai: Mở ra, mở đầu, mở mang, bắt đầu. **Đạo:** tôn giáo.

Khai Đạo là mở ra một tôn giáo mới để cứu giúp nhơn sanh, tức là mở ra một con đường tu hướng dẫn nhơn sanh tu hành, đạt được sự an vui, hết phiền não và linh hồn sẽ được giải thoát khỏi luân hồi, lên sống an lạc nơi cõi TLHS.

Năm Bính Dần (1926), Đức Chí Tôn Ngọc Hoàng Thượng Đế dùng cơ bút mở ra tại miền Nam Việt Nam một nền tôn giáo mới gọi là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, hay Đạo Cao Đài, để cứu vớt nhơn sanh trong thời Hạ Nguơn mạt kiếp, trước khi có cuộc Tận Thế và Hội Long Hoa.

Tờ Khai Đạo (Đạo Cao Đài) là một bản văn gửi cho nhà cầm quyền Pháp đương thời là Thống Đốc Nam Kỳ Le Fol để thông báo chánh thức với nhà cầm quyền Pháp biết là một số người có tên trong văn bản, đứng ra thành lập một nền Tân Tôn giáo gọi là Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, nói tắt là Đạo Cao Đài, và bắt đầu hoạt động tại miền Nam Việt Nam.

Tờ Khai Đạo này không phải là Đơn Xin Khai Đạo, mà là một bản Tuyên Ngôn chánh thức mở Đạo, chiếu theo luật lệ nước Pháp áp dụng cho Nam Kỳ, thuộc địa của Pháp, dân chúng được hưởng quyền tự do tín ngưỡng, sùng bái cúng kiếng Trời Phật, miễn là không làm rối loạn trật tự và an ninh trong xứ.

Những người đứng tên trong Tờ Khai Đạo cử Ngài Lê Văn Trung, cựu Thượng Nghị Viện Đông Dương, đích thân cầm Tờ Khai Đạo đem lên giao tận tay Thống Đốc Nam Kỳ Le Fol, được ông Le Fol tiếp nhận vui vẻ.

Tờ Khai Đạo không phải là Đơn Xin, nên không có sự chờ đợi nhà cầm quyền Pháp chấp thuận cho phép. Do đó, sau khi gửi Tờ Khai Đạo lên Thống Đốc Le Fol rồi, những vị đứng tên Khai Đạo lo gấp rút truyền Đạo, thâu nhận tín đồ, xúc tiến xây dựng cơ sở, chuẩn bị tổ chức Đại Lễ Khai Đạo ra mắt quốc dân và quốc tế.

Về việc lập Tờ Khai Đạo, diễn tiến thứ tự như sau:

- Đản cơ ngày 16-8-Bính Dần (dl 22-9-1926), Đức Chí Tôn dạy: “*Các con xin chánh phủ Lang Sa đặng khai Đạo thì cực chẳng đã Thầy ép lòng mà chịu vậy cho từng nơi Thiên cơ. Thầy rất đau lòng mà chịu vậy, chớ biết sao!*”

Đức Chí Tôn dạy hai Ngài Đầu Sư Thượng Trung Nhật và Ngọc Lịch Nguyệt: “*Trung, Lịch, hai con phải hội chư Thánh mà xin khai Đạo. Phải làm đơn mà dâng cho Thầy xem xét sửa trước nghe!*” (TNHT, Bài 36, ngày 16-8-Bính Dần).

- Đúng một tuần lễ sau, ngày 23-8-Bính Dần (dl 29-9-1926), các môn đệ gồm cả thầy 247 tín đồ

nam nữ họp đại hội tại nhà Ông Nguyễn Văn Tường, Thông Ngôn Sở Tuần Cảnh Sài Gòn, ở đường Gallieni (nay là đường Trần Hưng Đạo, Quận I Sài Gòn) trong một đêm mưa to gió lớn, nước ngập hết các đường sá, xe hơi không chạy được, nhờ vậy nên buổi đại hội không bị mật thám Pháp ngăn trở. Tất cả môn đệ đều đồng ý ký tên vào Tờ Khai Đạo do Ngài Đầu Sư Thượng Trung Nhật dự thảo bằng tiếng Pháp.

- Sau đó, quý Ngài lập đàn cơ tại nhà Ngài Cao Quỳnh Cư để dâng Tờ Khai Đạo lên cho Đức Chí Tôn duyệt xét.

Đức Chí Tôn giảng phê:

“Mày con không nói một điều gì đến Thầy hết, nhưng thôi kệ, cứ gửi đi.” “Thầy dặn con, Trung, nội thứ năm tuần tới, phải đến Le Fol mà khai cho kịp nghe!”

Ngài Đầu Sư Thượng Trung Nhật tuân lệnh Đức Chí Tôn, chờ đến thứ năm tuần tới là ngày 7-10-1926 (âm 1-9-Bính Dần), Ngài đến dinh Thống Đốc Nam Kỳ nạp Tờ Khai Đạo cho Ông Le Fol và được Ông Le Fol tiếp nhận.

Bản lưu của Tờ Khai Đạo ấy đã thất lạc từ lâu, nay được thấy trong Luận văn thi Tiến Sĩ Đệ Tam Cấp của một sinh viên Pháp tên là Pierre Bernardini nhan đề: Le Caodaïsme au Cambodge, Université de Paris VII, 1974, page 282, 283, 284.

Chúng tôi xin chép ra sau đây để rộng đường tham khảo:

DÉCLARATION OFFICIELLE ADRESSÉE PAR LES FONDATEURS DU CAODAISME À Mr. LE FOL, GOUVERNEUR DE LA COHINCHINE.

Saigon, le 7 Octobre 1926.

Monsieur le Gouverneur,

Les soussignés, ont l'honneur de venir respectueusement vous faire connaître ce qui suit:

Il existait en Indochine Trois Religions (Bouddhisme, Taoïsme, Confucianisme). Nos ancêtres pratiquaient religieusement ces trois doctrines et vivaient heureux en suivant strictement les beaux préceptes dictés par les Créateurs de ces religions.

On était, pendant cet ancien temps, tellement insoucieux qu'on pouvait dormir sans fermer les portes et qu'on dédaignait même de ramasser les objets tombés dans la rue (Gia vô bé hộ, lộ bắt thập di), tel est l'adage inscrit dans nos annales.

Hélas! Ce beau temps n'existe plus pour les raisons suivantes:

1. Les pratiquants de ces religions ont cherché à se diviser, tandis que le but de toutes les religions est le même: Faire le bien et éviter le mal, adorer pieusement le Créateur.
2. Ils ont dénaturé complètement la signification de ces saintes et précieuses doctrines.
3. La course au confort, à l'honneur, l'ambition des gens, sont aussi des causes principales des divergences d'opinions actuelles. Les Annamites de nos jours ont complètement abandonné les bonnes moeurs et traditions de l'ancien temps.

Ecoeurés de cet état de choses, un groupe d'Annamites, fervents traditionalistes et religieux, ont étudié la refonte de toutes ces religions, pour n'en former qu'une seule et unique appelée CAODAISME ou ĐẠI ĐẠO.

Le nom “ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ”, qui signifie la Troisième Amnistie Générale, est donné par l'Esprit Suprême qui est venu aider les soussignés à fonder cette Nouvelle Religion.

L'Esprit Suprême est venu sous le nom de NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ dit CAO ĐÀI ou “LE TRÈS HAUT, DIEU TOUT PUISSANT”.

Par l'intermédiaire de médiums écrivains, Ngọc Hoàng Thượng Đế transmet au soussignés des enseignements divins ayant pour but de concentrer et d'enseigner les beaux préceptes de ces Trois Anciennes Religions.

La Nouvelle Doctrine enseignera aux peuples:

1. La haute morale de Confucius.
2. Les vertus dictées dans les religions bouddhique et taoïque.

Ces vertus consistant à faire le bien et éviter le mal, aimer l'humanité, pratiquer la concorde, éviter totalement la dissension et la guerre.

Les soussignés ont l'honneur de vous soumettre:

1. Quelques extraits du recueil des “Saintes Paroles” de Ngọc Hoàng Thượng Đế, paroles estimées plus précieuses que tout ce qui existe ici-bas.
2. La traduction de quelques passages du livre de prières que Ngọc Hoàng Thượng Đế nous a enseignées.

Le but poursuivi par les soussignés est de ramener les peuples à l'ancien temps de paix et de concorde. On sera ainsi dirigé vers une époque nouvelle tellement heureuse qu'il est difficile de la décrire.

Au nom de très nombreux Annamites qui ont entièrement approuvé ces études et dont la liste est ci-jointe, les soussignés ont l'honneur de venir respectueusement vous déclarer qu'ils vont propager à l'humanité entière cette Sainte Doctrine.

Persuadés d'avance de cette Nouvelle Religion apportera à nous tous la paix et la concorde, les soussignés vous prient de recevoir officiellement leur déclaration.

Les soussignés vous prient d'agréer, Monsieur le Gouverneur, l'assurance de leurs sentiments respectueux et dévoués.

Ont signé:

Mme LÂM NGỌC THANH,

M. LÊ VĂN TRUNG,

.....

Bản dịch Tờ Khai Đạo ra tiếng Việt:

TUYÊN NGÔN CHÁNH THỨC ĐƯỢC NHỮNG NGƯỜI SÁNG LẬP ĐẠO CAO ĐÀI GỬI TỚI ÔNG LE FOL, THÔNG ĐỐC NAM KỲ.

Sài Gòn, ngày 7 tháng 10 năm 1926.

Kính Ông Thống Đốc,

Những người ký tên dưới đây hân hạnh kính báo cho Ông biết những điều dưới đây:

Tại Đông Dương đã có ba nền tôn giáo (Phật giáo, Lão giáo, Khổng giáo). Tổ Tiên của chúng tôi tu hành theo ba giáo lý ấy và đã sống hạnh phúc nhờ nghiêm chỉnh tuân theo những lời giáo huấn tốt đẹp của các vị Tổ Sư Tam giáo truyền dạy.

Vào thời xưa, người ta sống không lo âu, đến nỗi người ta có thể ngủ không đóng cửa và cũng không thèm lượm của rơi ngoài đường. (Gia vô bế hộ, lộ bất thập di), ấy là câu ngạn ngữ ghi chép trong sử sách của chúng tôi.

Than ôi! Thời đại tốt đẹp đó không còn nữa vì những lý do sau đây:

1. Những người hành đạo của các tôn giáo ấy đã tìm cách phân chia, trong lúc đó, mục đích của tất cả tôn giáo đều giống nhau: Làm điều thiện, tránh điều ác, và thành kính thờ phượng Đấng Tạo Hóa.
2. Họ đã làm sai lạc hoàn toàn bản chất, ý nghĩa của các giáo lý thiêng liêng quý báu ấy.
3. Sự tranh đua về lợi danh, lòng tham vọng của con người, đều là những lý do chánh của sự bất đồng tư tưởng hiện nay. Những người VN ngày nay đã hoàn toàn từ bỏ những phong tục và truyền thống tốt đẹp của thời xưa.

Ngaο ngán trước tình trạng các sự việc nêu trên, một nhóm người VN có nhiệt tâm với truyền thống và tôn giáo, đã nghiên cứu cải cách các tôn giáo nói trên, để nắn đúc thành một tôn giáo duy nhất gọi là Đạo Cao Đài hay Đại Đạo.

Danh từ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ có nghĩa là Đại Ân Xá Kỳ Ba, được Đấng Chí Linh ban cho và Ngài đã đến giúp đỡ những người ký tên dưới đây thành lập nền Tân Tôn giáo ấy.

Đấng Chí Linh đã đến dưới danh xưng Ngọc Hoàng Thượng Đế, gọi là Cao Đài hay Đấng Tối Cao, Thượng Đế Toàn Năng.

Qua trung gian của các đồng tử phò cơ, Đấng Ngọc Hoàng Thượng Đế truyền cho những người ký tên dưới đây những bài Thánh giáo có mục đích cô đọng và giảng dạy các giáo huấn tốt đẹp của ba nền tôn giáo xưa.

Tân Giáo lý sẽ dạy cho dân chúng:

1. Luân lý cao thượng của Đức Khổng Tử.
2. Đạo đức ghi trong Phật giáo và Lão giáo. Đạo đức ấy bao gồm làm điều thiện, tránh điều ác, yêu thương nhơn loại, thực hành sự hòa hợp, hoàn toàn tránh chia rẽ và chiến tranh.

Những người ký tên dưới đây hân hạnh trình bày với ông:

1. Vài đoạn trích lục của tập Thánh Ngôn của Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế, những lời nói được

đánh giá là quý báu hơn hết tất cả những gì hiện có nơi cõi phàm trần.

2. Bản dịch vài đoạn trong quyển Kinh Cầu Nguyện mà Đức Ngọc Hoàng Thượng Đế đã dạy chúng tôi.

Mục đích theo đuổi của những người ký tên dưới đây là đem dân chúng trở lại thời thái bình và hòa hợp của thời xưa. Như thế, con người sẽ hướng về một thời đại mới rất hạnh phúc, khó tả ra đặng.

Nhân danh đông đảo dân chúng VN mà họ đã hoàn toàn tán thành những điều nghiên cứu này, có danh sách đính kèm theo đây, những người ký tên dưới đây hân hạnh và kính cẩn bày tỏ với Ông là những người ấy sẽ đi phổ thông cho toàn thể nhân loại Giáo lý thiêng liêng này.

Tin tưởng trước rằng, nền Tân Tôn giáo này sẽ đem lại cho tất cả chúng ta hoà bình và hòa hợp, những người ký tên dưới đây yêu cầu Ông tiếp nhận chánh thức Bản Tuyên Ngôn của họ.

Những người ký tên dưới đây xin Ông Thống Đốc vui lòng chấp nhận sự chắc chắn của những tình cảm tôn kính và chân thành của họ.

KÝ TÊN:

- 1*- Bà Lâm Ngọc Thanh, Nghiệp chủ ở Vũng Liêm.
- 2*- Ông Lê Văn Trung, Cựu Thượng Nghị Viện thọ Ngũ đẳng bửu tinh, Chợ Lớn.
- 3*- Lê Văn Lịch, thầy tu làng Long An, Chợ Lớn.
- 4*- Trần Đạo Quang, thầy tu làng Hạnh Thông Tây Gia Định.
- 5*- Nguyễn Ngọc Tương, Tri Phủ, Chủ Quận Cần Giuộc.
- 6*- Nguyễn Ngọc Thơ, Nghiệp chủ Sài Gòn.
- 7*- Lê Bá Trang, Đốc Phủ Sứ, Chợ Lớn.
- 8*- Vương Quan Kỳ, Tri Phủ, Sở Thuế Thân, Sài Gòn.
- 9*- Nguyễn Văn Kinh, thầy tu, Bình Lý Thôn, Gia Định.
- 10*- Ngô Tường Vân, Thông Phán, Sở Tạo Tác Sài Gòn.
- 11*- Nguyễn Văn Đạt, Nghiệp chủ Sài Gòn.
- 12*- Ngô Văn Kim, Điền chủ, Đại Hương Cả Cần Giuộc.
- 13*- Đoàn Văn Bản, Đốc học trường Cầu Kho.
- 14*- Lê Văn Giảng, Thơ ký kế toán hãng Ippolito Sài Gòn.
- 15*- Huỳnh Văn Giới, Thông Phán Sở Tân Đáo Sài Gòn.
- 16*- Nguyễn Văn Tường, Thông ngôn Sở Tuần Cảnh Sài Gòn.
- 17*- Cao Quỳnh Cư, Thơ ký Sở Hỏa Xa Sài Gòn.
- 18*- Phạm Công Tắc, Thơ Ký Sở Thương Chánh Sài Gòn.
- 19*- Cao Hoài Sang, Thơ Ký Sở Thương Chánh Sài Gòn.
- 20*- Nguyễn Trung Hậu, Đốc học trường Tư thực Dakao.
- 21*- Trương Hữu Đức, Thơ ký Sở Hỏa Xa Sài Gòn.
- 22*- Huỳnh Trung Tuất, Nghiệp chủ Chợ Đũi Sài Gòn.
- 23*- Nguyễn Văn Chức, Cai Tổng Chợ Lớn.
- 24*- Lại Văn Hành, Hương Cả Chợ Lớn.
- 25*- Nguyễn Văn Trò, Giáo viên Sài Gòn.
- 26*- Nguyễn Văn Hương, Giáo viên Dakao.

27*- Võ Văn Kinh, Giáo tập Cần giuộc.

28*- Phạm Văn Tì, Giáo tập Cần Giuộc.

Nhận xét về TỜ KHAI ĐẠO:

Chúng ta nên lưu ý rằng: **Tờ Khai Đạo** không phải là **Đơn Xin Khai Đạo**, mà là Bản Tuyên Ngôn chánh thức của một số tín đồ Cao Đài, khai báo cho nhà cầm quyền Pháp lúc bấy giờ biết: một số người đứng ra thành lập một nền Tân Tôn Giáo với một Tân Giáo lý, sẽ truyền bá trong nước VN và cho toàn nhơn loại trên thế giới.

Ông Gustave Meillon, Giám Đốc Viện Pháp Việt, có viết: Le 7 Octobre 1926, le Gouverneur de la Cochinchine recoit la Déclaration Officielle de la fondation du Caodaisme. Prudent il se contente d'en prendre acte, sans toute fois s'engager formellement à le reconnaître.

(Ngày 7-10-1926, Thống Đốc Nam Kỳ nhận được Bản Tuyên Ngôn chánh thức về sự thành lập Đạo Cao Đài. Ông khôn khéo tiếp nhận văn kiện, tuy nhiên không cam kết công nhận chánh thức mỗi Đạo.)

Ngày 23-8-Bính Dần là ngày Đại Hội đầu tiên của các tín đồ Cao Đài để soạn thảo Bản Tuyên Ngôn Khai Đạo, tại nhà ông Nguyễn Văn Tường, Sài Gòn. Đây là một ngày lịch sử quan trọng của Đạo Cao Đài.

Cho nên, hằng năm, khi đến ngày 23 tháng 8 âm lịch, bổn đạo làm Lễ Kỷ Niệm ngày Lập Tờ Khai Đạo. Khi ông Nguyễn Văn Tường còn sinh tiền thì Lễ này tổ chức tại nhà của ông. Sau khi ông Tường qui vị, lễ này được tổ chức tại Thánh Thất Cầu Kho, nhà của ông Đốc học Đoàn Văn Bản.

Khi xây dựng Thánh Thất Nam Thành thay thế Thánh Thất Cầu Kho, thì cuộc Lễ Kỷ Niệm lập Tờ Khai Đạo tổ chức tại Thánh Thất Nam Thành, địa chỉ ngày nay là: 124 -126 đường Nguyễn Cư Trinh, Quận I, Sài Gòn.

Ngày 23-8-Mậu Thìn (1928), tức là đúng 2 năm sau ngày Lập Tờ Khai Đạo, Ngài Đầu Sư Thượng Trung Nhựt tổ chức Lễ Kỷ Niệm tại nhà ông Nguyễn Văn Tường.

Trong dịp này, Ngài Thượng Trung Nhựt đọc một bài Thuyết đạo nhắc lại gốc tích ngày Lễ Kỷ Niệm này, như sau:

Chư Đạo hữu rất yêu dấu,

Chư Đạo tử, chư Đạo muội.

Tôi rất hữu hạnh vì ngày nay được thay mặt trong ĐĐTKPĐ đặng thổ lộ ít lời nhắc tích ngày Kỷ Niệm hôm nay.

Máy Âm Dương chuyển vận, cơ Tạo Hóa vẫn xoay, ngày tháng như thoi đưa, gánh lại ngày Đấng Chí Tôn hiệp chúng ta nơi đây đặng lo **LẬP TỜ KHAI ĐẠO** tới nay là 2 năm chẵn. Tôi xin nhắc lại cho chư Hiền hữu, chư Hiền muội lẫm tường:

Đấng Chí Tôn có dạy:

Bản Cổ sơ khai, nhơn sanh ư Dần, cho nên ngày **Đấng Chí Tôn mở Đạo là ngày mừng 1 Tết năm Bính Dần**. Ngày ấy, Thầy sắp đặt 12 người lo khai Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, mỗi người lãnh phận

sự lo đi truyền bá.

Bước qua tháng 8 năm Bính Dần, gần lúc Trung Thu trăng thanh gió mát, tôi cùng hai em: Cư, Tắc, cầu nguyện cùng Đấng Từ Bi xin phép đến bữa Nguyệt đán cho phép sắm lễ cúng Diêu Trì Cung và cầu Cửu Thiên Huyền Nữ Nương Nương và Chín vị Tiên Nữ hầu bà xin dạy Đạo.

Đấng Chí Tôn rộng lượng cho cầu Diêu Trì Cung bữa rằm Trung Thu. Khi cầu cơ thì Đấng Chí Tôn giáng, kêu tôi, dạy phải cho môn đệ của Thầy, tối 23 tháng 8, tựu tại nhà Đạo hữu Tường đây.

Tôi không biết rõ Thánh ý, điều tôi vâng mạng cho chư Đạo hữu hay lời Thánh truyền, tới bữa 23 tháng 8 năm Bính Dần, là ngày 29 Septembre 1926, chư Đạo hữu tựu tại đây, rồi cầu Đấng Chí Tôn giáng dạy tôi phải biên tên hết các nam nữ lưỡng phái đăng đứng **TỜ KHAI ĐẠO** cho Chánh phủ. Khi ấy có mặt nơi đàn hết thầy là **240 vị Đạo hữu nam nữ**.

Tôi có nạp tên mấy vị ấy tại Chánh phủ khi tôi dâng **Tờ Khai Đạo**, là ngày **7 Octobre 1926**.

Khi ấy, tôi có bạch với Đấng Chí Tôn rằng, tôi không có giờ đủ mà đệ Tờ Khai Đạo cho ông Thái Lão Trần Đạo Quang ký tên.

Đấng Chí Tôn có phán dạy tôi cứ việc đem tên Trần Đạo Quang vô Tờ Khai Đạo. Đấng Chí Tôn có phán rằng: “Con cứ đem tên nó vô Tờ Khai Đạo, Đạo Quang không chối cãi đâu mà con phòng ngại.”

Thiệt, từ ngày ấy, anh cả chúng ta là Trần Đạo Quang hết lòng sốt sắng vì Đạo nên Đấng Chí Tôn phong cho chức Chưởng Pháp trong ĐĐTKPĐ.

Ấy là sự tích ngày Kỷ Niệm hôm nay.

Nhìn mặt nhau đây thì chúng ta thấy chúng ta phản lão hoàn đồng, chúng ta trẻ lại hai tuổi, vì chúng ta trở lại thấy việc hai năm trước.

Vậy là ngày vui, ngày quý báu của chúng ta.

Biết vui biết quý báu chừng nào thì phải biết cái ân huệ của Đấng Chí Tôn ban thưởng cho chúng ta chừng này. Muốn đền ơn quý trọng ấy, phải làm sao? Phải hết lòng vì Đạo, hết lòng tín ngưỡng Đấng Chí Tôn và chư Phật, chư Tiên, vì háo sanh, vì cuộc tuần hoàn mà gieo mối Đạo Trời TKPĐ, ngõ hầu độ rồi sanh linh khỏi hết trả vay nơi trầm luân khổ hải này. . . .

(Trích Tiểu sử Đức Q. Giáo Tông, trang 33, do Hội Thánh in 1973)

Vấn đề đặt tên 2 ngày Lễ Kỷ Niệm: 23 tháng 8 và 15 tháng 10:

1*- Một số vị đặt tên ngày 23-8-Bính Dần là ngày KHAI TỊCH ĐẠO. Từ ngữ Tịch Đạo dùng ở đây có nghĩa là Bộ sổ ghi chép tên họ những người theo Đạo. Nhưng đối với Đạo Cao Đài chúng ta, từ ngữ Tịch Đạo mà Đức Chí Tôn ban cho trong bài Thánh Ngôn ngày 1-7-Bính Dần có một ý nghĩa đặc biệt hơn, nó là Thánh danh của Chức sắc trong một đời Giáo Tông, qua đời Giáo Tông khác thì Tịch Đạo cũng thay đổi theo. Như đời Giáo Tông thứ 1, Tịch Đạo của Chức sắc là Thanh Hương, Thánh danh Chức sắc nam phái lấy chữ Thanh và Chức sắc nữ phái lấy chữ Hương.

Chúng ta thấy danh sách của 28 vị đứng dưới Tờ Khai Đạo, hay 247 vị trong danh sách kèm theo

đều biên thế danh và chức vụ ở ngoài Đồi, không ai biên Thánh danh cả, mặc dầu lúc đó, chư Chức sắc đã có Thánh danh rồi.

Cho nên chúng tôi xin đề nghị không gọi ngày đó là ngày *Khai Tịch Đạo*, mà gọi chánh danh là ngày **LẬP TỜ KHAI ĐẠO**.

2*- Ngày 15-10-Bính Dần là ngày Hội Thánh làm Đại Lễ Khai Đạo tại Chùa Gò Kén, tức là ngày mà Đạo Cao Đài chánh thức ra mắt quốc dân đồng bào và các dân tộc trên thế giới.

Đây là một ngày rất trọng đại, vì nó mở ra một kỷ nguyên mới là kỷ nguyên ĐĐTKPĐ.

Chúng ta không nên gọi ngày này là ngày *Khai Minh Đại Đạo* mà nên gọi chánh danh là ngày **ĐẠI LỄ KHAI ĐẠO**.

Mỗi năm, khi đến ngày 23 tháng 8 âm lịch, Nam Thành Thánh Thất tại Sài Gòn, tiếp nối các bậc tiền bối làm Lễ Kỷ Niệm ngày Lập Tờ Khai Đạo; và khi đến ngày 15 tháng 10 âm lịch, tại Tòa Thánh Tây Ninh đều có tổ chức Lễ Kỷ Niệm Đại Lễ Khai Đạo.

Đại Lễ Khai Đạo

Anh: Great Festival of the Advent of Caodaism.

Pháp: Grande Fête de l'Avènement du Caodaïsme.

Ngày tổ chức Đại Lễ Khai Đạo được Đức Chí Tôn ấn định là ngày rằm Hạ nguơn năm Bính Dần (15-10-Bính Dần), tại Thánh Thất tạm đặt tại chùa Gò Kén, Tây Ninh.

Đức Chí Tôn ra lệnh cho các Chức sắc tạm ngưng công cuộc truyền Đạo ở Lục tỉnh, để về chung lo cho ngày Đại Lễ, để Đạo Cao Đài chánh thức ra mắt trước các cấp Chánh quyền thuộc địa Pháp, ra mắt quốc dân và các dân tộc trên thế giới.

Chúng ta đọc bài Thánh Ngôn sau đây trích trong TNHT:

Ngày thứ bảy 12-8-Bính Dần (dl 18-9-1926).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ viết
Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát
Giáo Đạo Nam Phương.

“Các con! Thầy đã lập thành Thánh Thất, nơi ấy là nhà chung của các con, biết à!

Thầy lại qui Tam giáo lập Tân Luật, trong rằm tháng 10 có Đại Hội cả Tam giáo nơi Thánh Thất. Các con hay à!

Sự tế tự sửa theo Tam Kỳ Phổ Độ, cũng nơi ấy mà xuất hiện ra, rõ à!

Thầy nhập ba Chi làm một là chủ ý qui tụ các con trong Đạo Thầy lại một nhà, Thầy làm Cha chương quản, hiểu à!

Từ đây trong nước Nam duy có một đạo chơn thật là Đạo Thầy đã đến lập cho các con, gọi là Quốc Đạo, hiểu à!

Thầy buộc các con phải hiệp chung trí mà lo vào đó, nghe à! Từ đây các con sẽ cực nhọc hơn, vì Thầy phân phát phậnsự cho mỗi đứa, vì chẳng vậy, các con sanh nạnh nhau, tựa hồ chia phe phân phái là điều đại tội trước mắt Thầy, nghe à!

Các con phải ngưng mọi việc mà chung lo trong Đại Hội.”

Ngày Đại Lễ Khai Đạo là một sự kiện vô cùng quan trọng trong lịch sử tiến hóa của Nhơn loại trên quả Địa cầu này, vì nó báo cho Nhơn loại biết một thời kỳ tiến hóa mới bắt đầu.

* Cho nên, ngày Khai ĐĐTKPĐ đã được Thiên Thơ tiền định, đó là ngày rằm Hạ nguơn năm Bính Dần.

- Tại sao ngày Khai Đạo phải là rằm Hạ Nguơn mà không là một ngày nào khác? Bởi vì Đạo Cao Đài mở ra để cứu độ Nhơn sanh thời Hạ Nguơn mạt kiếp.

- Tại sao phải là năm Bính Dần mà không là một năm nào khác? Bởi vì khởi đầu một Nguơn là năm Giáp Tý tức là năm Khai Nguơn (2 chữ Giáp và Tý là khởi đầu của Thập Thiên Can và Thập nhị Địa chi), kế đó là Ất Sửu, rồi Bính Dần, tương hợp với câu: Thiên khai ư Tý, Địa tịch ư Sửu, Nhơn sanh ư Dần. Khai Đạo là để phổ độ Nhơn sanh nên phải khai vào năm Bính Dần, sau năm Khai Nguơn.

Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn đã có nói:

Ký thành một cuốn gọi Thiên Thơ,

Khai Đạo muôn năm trước định giờ.

* Việc lựa chọn nước VN, một nước nhỏ nhoi trong vạn quốc, để Đức Chí Tôn khai Đạo, rồi từ đó, nền Đại Đạo truyền bá ra khắp hoàn cầu, cũng đã được chư Tiên, Phật nơi Ngọc Hư Cung quyết định từ trước.

Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn có dạy rõ:

“Vì TKPĐ, Thiên Địa hoằng khai, nơi Tây phương Cực Lạc và Ngọc Hư Cung mật chiếu đã truyền siêu rồi chúng sanh. Trong Phật Tông Nguyên Lý đã cho hiểu trước đến buổi hôm nay rồi, tại tăng đồ không kiếm chơn lý mà hiểu.” (TNHT)

“Vốn Thầy tạo lập nền Chánh giáo cho dân Nam Việt chẳng phải là việc nhỏ đâu. Các con ví biết Đạo là quý thì phải ân cần thận trọng, đợi đến ngày thành tựu, các con mới thấy rõ Thiên cơ thì chừng ấy các con muốn lập công bằng buổi này sao đặng? vì mỗi việc khó khăn trắc trở là lúc sơ khai.” (TNHT)

“Thầy có hội chư Tiên, Phật lại mà thương nghị về sự lập Đạo tại Đại Nam Việt quốc.” (TNHT)

“Thầy vì đức háo sanh, nên chẳng kể bực Chí Tôn cầm quyền thế giới, đến lập Đại Đạo Tam Kỳ trong lúc Hạ Nguơn này mà vớt sanh linh khỏi vòng khổ hải.” (TNHT)

“ĐĐTKPĐ chiếu theo luật Thiên đình, Hội Tam Giáo, mở rộng mỗi Đạo Trời, ấy cốt để diu dắt Nhơn sanh bước lên con đường Cực Lạc, tránh khỏi đọa luân hồi.” (TNHT)

“Thầy đã lập Đạo nơi cõi Nam này là cốt để ban thưởng một nước từ thử đến giờ hằng bị lăm con thanh nộ của Thầy, Thầy lại tha thứ, lại còn đến ban thưởng một cách vinh diệu. Từ tạo Thiên lập

Địa, chưa nước nào dưới quả Địa cầu 68 này đặng vậy.” (TNHT)

Trong Đại Lễ Khai Đạo ngày 15-10-Bính Dần, Ngài Đầu Sư Thượng Trung Nhựt thay mặt Hội Thánh mời đủ các quan chức cao cấp của nhà cầm quyền Pháp tại Nam Kỳ, các Chủ nhiệm và ký giả các báo chí ở Sài Gòn, đông đảo nhân sĩ trí thức, đến tham dự Đại Lễ Khai Đạo tổ chức rất long trọng tại Thánh Thất tạm là chùa Gò Kén Tây Ninh.

Tại Thánh Thất, Hội Thánh được Đức Chí Tôn dạy bảo, sắp đặt, phân trách nhiệm, nên tổ chức tiếp đãi các quan khách rất ân cần và nồng hậu. Bồn đạo và chư thiện nam tín nữ từ khắp các nơi trong nước đổ dồn về dự lễ rất đông, ngoài sức tưởng tượng của chánh quyền Đờ.

Đặc biệt trong ngày Đại Lễ này, Hội Thánh không thu nhận tiền bạc hỷ cúng của nhơn sanh, chỉ thu nhận những cúng phẩm như trái cây, bông, trà, nhang đèn.

Đại Lễ Khai Đạo đã gây được một tiếng vang rất lớn đối với toàn cả Nam Kỳ, đối với nước Pháp và đối với quốc tế nữa. Nhiều tờ báo ở Sài Gòn, chữ Việt và chữ Pháp, đều có bài tường thuật tỉ mỉ Đại Lễ Khai Đạo, với nhiều hình ảnh kèm theo, rồi báo chí bên nước Pháp cũng đăng tiếp theo, gây được sự chú ý trên trường quốc tế.

Tuy Đại Lễ Khai Đạo tổ chức trong 3 ngày đã chấm dứt, nhưng thiện nam tín nữ từ khắp các tỉnh vẫn tiếp tục kéo về Thánh Thất Gò Kén nhập môn và lễ bái không ngớt, đồng thời, người Cao Miên từ tỉnh Soài Riêng cũng lũ lượt đi xuống nhập môn và làm công quả, kéo dài ngót 3 tháng như vậy.

HT Nguyễn Văn Hồng (Cao Đài Tự Điển)

TLHS: Thiêng Liêng Hằng Sống.

ĐĐTKPD: Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

TNHT: Thánh Ngôn Hiệp Tuyển.

ĐỌC - CỒ ĐỘNG - YỀM TRỢ Bản Tin Thế Đạo - Tập San Thế Đạo

Ban Thế Đạo Hải Ngoại rất hân hoan và rất mong nhận được :

- 1***- Những góp ý, bài viết của quý HTĐM,
- 2***- Yễm trợ tài chánh (check hoặc Money order) cho việc in ấn và phổ biến Tập San Thế Đạo, Kinh Sách Đạo,

Xin quý HTĐM gửi về:

Ban Thế Đạo Hải Ngoại
PO.Box 21577
San Jose CA 95151 - USA

Tên người nhận check/ money order xin ghi: Ban Thế Đạo Hải Ngoại

Trân trọng
Ban Thế Đạo Hải Ngoại

**I*- Tưởng niệm
ĐỨC QUYỀN GIÁO TÔNG
(13-10 Tân Sửu)**

Mười năm lèo lái buổi sơ khai,
Quyền trọng Giáo Tông xứng đáng Ngài.
Nhẹ bỏ công danh cao Thượng viện
Nặng mang sự nghiệp Cửu Trùng Đài.
Đức tin vô đối nên cơ Đạo
Ý chí phi thường tạo vị ngai.
Hoàn thiện kỷ cương phân Thể pháp,
Nhơn sanh tiếp bảo thủ lâu dài.

**Hoàn Nguyên
San Jose, 25-10-2021**

**HỌA 1
GIÁO TÔNG CAO PHẨM**

Giáo Tông cao phẩm buổi ban khai
Cực nhọc công lao trí phận Ngài
Tiếp Đền ơn Trên Cơ Bút dạy
Vô Vi huyền diệu Đạo Cao Đài
Tam Kỳ Phổ Độ Hạ Nguơn chuyển
Chon Giáo Thánh hiền định vị ngai
Thử thách mười năm nhiều khảo đảo
Cõi Thiên hồi Vị hưởng ân dài ...

**Yên Hà
26/10/2021**

**HỌA 2
LỄ Tưởng niệm
ĐỨC QUYỀN GIÁO TÔNG**

Quyền Giáo Tông từ thuở mới khai
Hữu hình chức sắc xứng Ngôi Ngài
Công thành Đại Biểu Nam Kỳ Viện
Sự nghiệp Cửu Trùng Lãnh Đạo Đài
Cắt ái ly gia Cơ Chánh Pháp
Tu hành Công Quả dựng nơi ngai
Kỷ cương hoàn chỉnh nên Tân Luật
Phước báu vãng sanh cự vị dài...

**Mai Xuân Thanh
October 26, 2021**

**II*- Mừng Lễ
KHAI MINH ĐẠI ĐẠO
(Rằm tháng 10 Tân Sửu)**

Mừng thay gặp vận Đạo Trời khai,
Quả phúc nhân duyên vạn kiếp dài.
Tôn chỉ qui nguyên Tam giáo chánh;
Đức tin hướng thượng Nhứt linh đài.
Xả ân hồi phục nguyên nhân vị ,
Đại xá qui thẳng hóa chúng ngai.
Thất ức niên thông truyền Chánh pháp,
Đại đồng thế giới rạng tương lai.

**Hoàn Nguyên
San Jose, 26-10-2021**

HỌA 1

Cửu Trùng Đài, Đại Đạo hồng khai
Phước báu, nhơn sanh hưởng thọ dài
Hợp nhất Ngũ Chi, thành Chánh Pháp
Qui nguyên Tam Giáo, nhập Cao Đài
Long Hoa đại xá, đời vô tội

Thượng Đế ban ân Phật vị ngai
Bát Quái chơn linh hồi cựu vị
Hiệp Thiên Hộ Pháp, xử kim lai

Mai Xuân Thanh
October, 26-10-2021

HỌA 2

HỒNG ÂN RƯỚI KHẮP

Vui mừng Chơn Pháp Đạo hoằng khai
Thánh địa Tây Ninh hưởng lộc dài
Tam giáo quy nguyên niên thất ức
Ngũ Chi hiệp nhứt ngộ Cao Đài
Tam Kỳ Phổ Độ cơ Thiên bút
Thượng Đế Chí Tôn Từ Phụ Ngai
Mầu nhiệm linh oai uy thấu rõ
Hồng Ân rưới khắp chốn trùng lai...

Yên Hà
27/10/2021

III*- MỪNG LỄ TẠ ƠN

Tạ ơn đất nước đã cưu mang
Xa cách quê hương vạn dặm đàng
Uống nước thương nguồn dân lữ thứ
Ăn “com” nhớ đất Việt non ngàn
Tri ân bác ái tình chân lý
Trọng nghĩa công bình cố quốc sang
Nông nghiệp ngô khoai giàu phú túc
Được mùa thổ sản bí dưa tràn...!

Mai Xuân Thanh
October 27, 2021

HỌA 1

TẠ ƠN ĐỀN ĐÁP

Giữa lúc nguy nan được cứu, mang..
Quốc gia nghĩa khí xa muôn ngàn
Hoa Kỳ bậc nhất ơn sâu đậm
Mở rộng vòng tay giúp mọi đàng
Dân Việt chiến tranh bao khổ luy

Sống mà như chết phải tim sang
Tạ ơn đền đáp cờ hoa Mỹ
Bác ái tình thương thể hiện tràn...

Yên Hà
28/10/2021

HỌA 2

VẬN NƯỚC - ƠN NGƯỜI

Ngọn rau tác đất luống đeo mang,
Vận nước khiến cho Mỹ đỡ đàng.
Kẻ ở tiếc không con hạc nội;
Người đi mỗi mắt áng mây ngàn.
Nhớ ơn Tiên Tổ gầy cơ nghiệp,
Hận thuyết Mác-Lê phá quốc sang.
Lỡ bước, ngựa tay nhờ địch cũ,
Dang tay nước lớn, cảm ơn tràn.

Hoàn Nguyên
San Jose, Oct 28-2021

HỌA 3

HAPPY THANKSGIVING

Tỵ nạn Hoa Kỳ ơn nặng mang,
Quê hương xa cách nước mây ngàn.
Gạo tiền chu cấp tròn muôn lối,
Com áo lo toan đủ mọi đàng.
Hương nghiệp cha ông hy vọng mở,
Học hành con cháu ước mơ tràn.
TẠ ƠN Hiệp Chúng Hoa Kỳ quốc,
Mừng Lễ Gà Lôi tiệc thật sang !

Đỗ Chiêu Đức
Thanksgiving 2021

Ban Thế Đạo Hải Ngoại
PO. Box 21577
San Jose, CA 95151

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
(Cửu thập ngũ niên)
TÒA THÁNH TÂY NINH

Số: 18/VP/BTĐHN

THÔNG BÁO

**v/v phổ biến 20 Bài Giáo lý Cấp 1 qua audio you-tube &
23 Bài Giáo lý Cấp 2 DHCDO qua www.banthehaingoi.org**

Kính bạch Hội Thánh

Kính thưa quý Chức Sắc, Chức việc, Đồng đạo và thân hữu

Kính thưa quý liệt vị,

Ban Thế Đạo Hải Ngoại đã được thành lập tại thành phố San Jose California tháng 12-1995 đến nay đã được trên 26 năm và có 2 nhiệm vụ chính yếu là phổ truyền giáo lý Đạo Cao Đài và thành lập một thế hệ kế thừa cho Ban Thế Đạo. Đây là 2 nhiệm vụ rất quan trọng và rất khó khăn trong giai đoạn hiện tại.

Dẫu vậy với nhiệt tâm phục vụ Đạo trong mọi kế hoạch thực hiện chương trình đạo sự chúng tôi phải cố gắng với khả năng và phương tiện của mình để đạt được mục tiêu nêu trên. Và hiện nay Ban Thế Đạo Hải Ngoại xin giới thiệu với quý liệt vị là chúng tôi đã thành lập được Một Đại học Cao Đài Online (DHCDO) trên web www.banthehaingoi.org

Đại cương, Đại học Cao Đài Online gồm có bài vở cho nhiều cấp đi từ cấp thấp đến cấp cao hơn nhằm mục đích:

- *- Giúp mọi người tìm hiểu, học hỏi về giáo lý Đạo Cao Đài
- *- Mong muốn được rất nhiều người tham gia vào Chương Trình này để mọi người đều thông suốt những giáo lý căn bản của Cao Đài.
- *- Làm nền tảng căn bản cho Một Đại học Cao Đài trong tương lai một khi Ban Thế Đạo Hải Ngoại có điều kiện tối thiểu về cơ sở vật chất và nhân sự giảng huấn

Chúng tôi đã có trên Đại học Cao Đài Online 20 Bài giáo Lý Cấp 1 và xin **thông báo quý liệt vị hôm nay chúng tôi vừa hoàn thành 20 Bài Giáo lý Cấp 1 được phổ biến qua audio you-tube và 23 Bài Giáo lý Cấp 2.**

Như vậy song song các bài giáo lý cấp 1 và cấp 2 trên web www.banthehaingoai.org chúng tôi cũng đã có 20 Bài Giáo lý Cấp 1 được phổ biến qua audio you-tube.

Để yểm trợ tinh thần và khuyến khích chúng tôi, chúng tôi rất mong được sự yểm trợ của quý liệt vị trong chương trình phổ biến giáo lý này và chúng tôi với tinh thần phục thiện, luôn luôn lúc nào cũng vui vẻ sẵn sàng nhận lãnh những lời chỉ giáo, góp ý của quý vị hầu chúng tôi có thể sửa chữa những sai sót, khiêm khuyết để nội dung các bài giáo lý càng ngày càng có giá trị và phong phú hơn.

Chúng tôi trân trọng cảm ơn và kính chào quý liệt vị. Kính chúc quý liệt vị thân tâm thường an lạc.

Nay kính,

San Jose, ngày 24-10-2021

TM. Ban Thế Đạo Hải Ngoại

VĂN PHÒNG
BAN THẾ ĐẠO
HẢI NGOẠI

QS Nguyễn Ngọc Dũ

Ghi chú của Bản Tin Thế Đạo:

Để sử dụng 20 Bài Giáo Lý audio you-tube Cấp 1 ĐHCĐO xin quý HTĐM vui lòng vào trang Web www.banthehaingoai.org rồi bấm vào danh mục Ban Thế Đạo Hải Ngoại TV Channel trong cột bên trái màn hình, Sau đó, màn hình sẽ hiện lên tên 20 Bài Giáo Lý.

Muốn nghe bài giáo lý nào, xin quý HTĐM bấm vào hàng chữ tên bài giáo lý đó thì quý HTĐM sẽ vào được audio you-tube bài mình đã chọn.

ĐỌC - CỒ ĐỘNG - YỀM TRỢ
www.banthe dao.net
www.banthe dao haingoai.org

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
(Cửu Thập Lục Niên)
TÒA THÁNH TÂY NINH

---0---

TÂM THƯ

Kính gửi :

- Hiền Huynh Quốc Sĩ Tổng Quản Nhiệm.
- Quý Hiền Huynh, Hiền Tì Hiền Tài Ban Thế Đạo Hải Ngoại
- Quý Đồng Đạo – Đồng Hương
- Quý Mạnh Thường Quân

Chúng tôi, Chánh Trị Sự NGUYỄN HỮU TRƯỜNG cùng toàn thể Chức Việc Bàn Trị Sự và Đồng Đạo Thánh Thất Cao Đài Georgia thật vô cùng cảm kích và biết ơn với những tình cảm ưu ái mà quý Huynh, Tì và quý vị đã dành cho Thánh Thất chúng tôi.

Kính thưa quý vị, thật lòng mà nói, trước khi chúng tôi gửi Bức Tâm Thư trước đây, đến Ban Thế Đạo Hải Ngoại với ước mong là nhờ Ban Thế Đạo đăng tải Bức Tâm Thư của chúng tôi lên trang báo BTĐ/HN, để gửi Tâm Thư của chúng tôi đến những Đồng Đạo có nhận và đọc trang báo BTĐ/HN mà thôi. Nhưng nào ngờ được quý Huynh ưu ái, giành cho chúng tôi một tình cảm đặc biệt và nhiệt tình in Bức Tâm Thư gửi đến từng Thánh Thất Hải Ngoại và từng gia đình Đồng Đạo trên toàn thế giới. Chính nhờ thế mà chúng tôi đã nhận được sự yểm trợ rầm rộ từ các nơi, kết quả thật khả quan ngoài sức tưởng tượng và mơ ước của chúng tôi.

Kính thưa quý Huynh, Tì với việc làm và những lời động viên về tinh thần lẫn vật chất trong tình Đồng Đạo, chúng tôi và Đồng Đạo Thánh Thất Cao Đài Georgia vô cùng cảm kích và biết ơn, và đó cũng là động lực rất lớn giúp chúng tôi tận tâm, tận sức để hoàn thành ước nguyện là có nơi thờ Đức Chí Tôn, Phật Mẫu cùng các Đấng Thiêng Liêng khang trang, sạch đẹp, mà đây không phải là ước mơ riêng của Đồng Đạo Thánh Thất Cao Đài Georgia mà cũng là ước mơ chung của toàn thể tín đồ Cao Đài Hải Ngoại.

Tính đến nay, công trình xây dựng của chúng tôi đã thực hiện hoàn tất khoảng 90%, chỉ còn hoàn chỉnh những khâu đoạn cuối cùng đệ trình County kiểm tra lần cuối để được phép đi vào hoạt động. Kính báo đến quý Huynh, Tì và quý vị Đồng Đạo cùng mừng và hưởng niềm vui cùng chúng tôi.

Nguyện Cầu Đức Chí Tôn, Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng phù hộ cho chúng ta được nhiều may mắn về mọi mặt, để đạt thành mơ ước.

Cuối thư, Ban Trị Sự và Đồng Đạo Thánh Thất Cao Đài Georgia chúng tôi, một lần nữa xin chân thành tri ân tất cả quý Huynh, Tì trong Ban Thế Đạo Hải Ngoại, tất cả quý Huynh, Tì trong các Thánh thất ở các tiểu bang và toàn thể Đồng Đạo - Đồng Hương, quý Mạnh Thường Quân trên toàn thế giới đã yểm trợ, động viên chúng tôi vật chất lẫn tinh thần. Chúng Tôi cũng không quên cầu nguyện hai Đấng Phụ, Mẫu Vạn Linh và các Đấng Thiêng Liêng phù hộ cho quý vị và gia đình luôn dồi dào sức khỏe – An Khang – Thịnh Vượng và nhiều may mắn.

Xin chân thành tri ân.

Trân Trọng

Hương Đạo Atlanta ngày 23 tháng 9 năm Tân Sửu
(ngày 28 tháng 10 năm 2021)

TM/Bàn Trị Sự và Đồng Đạo Thánh Thất Cao Đài Georgia

Chánh Trị Sự: NGUYỄN HỮU TRƯỜNG